

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIA A TREIA

CAZUL OJOG ȘI ALȚII C. MOLDOVEI

(Cererea nr. 1988/06)

HOTĂRÎRE

(cu privire la fond)

STRASBOURG

13 Decembrie 2011

Această hotărîre este definitivă, dar poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Ojog și alții c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Treia), în Camera compusă din:

Ján Šikuta, *Președinte,*

Ineta Ziemele,

Kristina Pardalos, *judcători,*

și Marialena Tsirli, *Grefierul Secțiunii,*

Deliberând la 22 noiembrie 2011 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea (nr. 1988/06) depusă împotriva Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu Articolul 34 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (“Convenția”) a cinci cetățeni ai Republicii Moldova (“reclamanți”).

ÎN FAPT**I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI**

2. Reclamanții sunt cetățeni ai Republicii Moldova au obținut o soluție favorabilă cu privire la un bun imobil printr-o hotărîre definitivă. Această hotărîre a fost ulterior anulată în urma unor proceduri de revizuire inițiate de către terțe persoane. Informații detaliate cu privire la reclamanții și la procedurile lor pot fi găsite în tabelul anexat.

II. DREPTUL NAȚIONAL RELEVANT

3. Prevederile relevante din Codul de procedură civilă:

Articolul 449

“Revizuirea se declară în cazul în care:

...

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior;

(c) după emiterea hotărîrii, s-au descoperit înscrisuri probatoare care au fost reținute de un participant la proces sau care nu au putut fi prezentate instanței într-o împrejurare ce nu depinde de voința participantului la proces;

...

(h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale, precum și faptul că persoana interesată poate obține, potrivit legii naționale, o despăgubire, cel puțin parțială, prin anularea hotărîrii pronunțate de o judecată din țară.”

Articolul 450

“Cererea de revizuire se depune:

...

(c) în termen de 3 luni din ziua când persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost cunoscute anterior și nu i-au putut fi cunoscute - în cazurile prevăzute la art.449 lit.b);

(d) în termen de 3 luni din ziua în care s-a descoperit înscrisul respectiv - în cazurile prevăzute la art.449 lit.c);

...

(g) în termen de 3 luni după emiterea hotărîrii Curții Europene a Drepturilor Omului - în cazul prevăzut la art.449 lit.h).”

ÎN DREPT

I. PREȚINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 6 § 1 ȘI A ARTICOLULUI 1 A PROTOCOLULUI NR. 1 AL CONVENȚIEI

4. Reclamanții au pretins că anularea deciziei finale, prin intermediul revizuirii a încălcat articolul 6 § 1 și articolul 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției, după cum urmează:

Articolul 6 § 1

“ Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, ... de către o instanță ... care va hotărî ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil...”

Articolul 1 al Protocolului Nr. 1

“Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Admisibilitatea

5. Curtea constată că cererea nu este în mod vădit nefondată în sensul Articolului 35 § 3 a Convenției. În continuare, se constată că nu este inadmisibilă din orice alte motive. Prin urmare, trebuie declarată admisibilă.

B. Cu privire la fond

1. Susținerile părților

6. Reclamanții s-au plîns de faptul că principiul securității juridice a fost încălcat și s-au bazat pe articolul 6 § 1 din Convenție. Ei au susținut că procedura de revizuire inițiată de către terți au fost un apel camuflat, deoarece s-a încercat doar să se obțină o reexaminare a cazului.

În plus, reclamanții au susținut că dreptul lor de proprietate, garantat de Articolul 1 a Protocolului Nr. 1 a Convenției de asemenea a fost încălcat.

7. Guvernul a contestat și a susținut că revizuirea a fost necesară ca un mijloc de corectare a erorilor judiciare grave. Mai precis, Guvernul a susținut că, deoarece părțile-terțe nu au fost notificate cu privire la procedura în cauză și, deoarece competența judiciară în cadrul unei proceduri similare a aparținut instanțelor specializate în materie economică, redeschiderea procedurii a fost necesară pentru ca înlăturarea acestor deficiențe.

De asemenea, Guvernul a susținut că prevederile legale privind revizuirea sunt suficient de clare și accesibile.

În sfârșit, Guvernul a susținut că normele de procedură, atât a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Internaționale de Justiție, oferă posibilitatea de a revizui deciziile finale.

2. Aprecierea Curții

8. Curtea reiterează că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, astfel cum este garantat de articolul 6 § 1 din Convenție trebuie să fie interpretat în lumina preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară statului de drept să fie parte din patrimoniul comun al statelor contractante. Unul dintre aspectele fundamentale ale statului de drept este principiul securității juridice, care impune, printre altele, că în cazul în care

instanțele judecătorești au determinat în cele din urmă o problemă, decizia lor nefiind pusă în discuție (*Brumărescu c. România* [GC], nr. 28342/95, § 61, CEDO 1999-VII).

9. Securitatea juridică presupune respectarea principiului *res judicata* (*ibid.*, § 62), care este principiul de finalitate a hotărârilor judecătorești. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte nu are dreptul să solicite o revizuire a unei hotărâri judecătorești definitive și obligatorii doar pentru scopul de a obține o reexaminare și o determinare proaspătă de caz. Puterea instanțelor superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar fără să efectueze o nouă examinare. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când a fost necesară în virtutea circumstanțelor cu un caracter substanțial și convingător (*Ryabykh v. Rusia*, nr. 52854/99, §52, CEDO 2003-IX).

10. În ceea ce privește procedura de revizuire, Curtea a constatat că scopul acestei proceduri a fost de a obține o nouă examinare a fondului, mai degrabă decât o procedură de revizuire reală astfel cum este prevăzut în legislația Republicii Moldova (*Popov v. Moldova* (no. 2), no. 19960/04, § 52, 6 December 2005; *Eugenia and Doina Duca v. Moldova*, no. 75/07, §§ 28-42, 3 March 2009; *Oferta Plus SRL v. Moldova*, no. 14385/04, §§ 86-112, 19 December 2006).

11. Revenind la cazul de față, Curtea ia act de argumentele invocate de Guvern cu privire la necesitatea de a corecta erorile judiciare grave comise în timpul procedurilor care implică reclamații.

12. Curtea observă, în special, că Guvernul a susținut că a fost lipsă de notificare a părților și competența judiciară incorectă care a justificat revizuirea. Cu toate acestea, Curtea observă că decizia Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2005, care a admis revizuirea nu face nicio referire la motivele invocate de Guvern. Din contra, Curtea Supremă de Justiție a oferit motive diferite pentru admiterea revizuirii. În final, Curtea acordă o importanță deosebită faptului că procedurile de revizuire a reclamațiilor au fost respinse de trei ori de aceeași formațiune judiciară cu trei ani înainte de a fi decizia definitivă.

13. Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că Guvernul nu a reușit să prezinte argumente cu privire la justificarea procedurii de revizuire în cauză și că nimic nu distinge cazul de față de cel sus-menționat (cazul *Popov* (nr. 2)). Curtea constată, astfel, o încălcare a articolului 6 § 1 al Convenției în ceea ce privește a principiului securității juridice.

14. În ceea ce privește plângerea reclamațiilor cu privire la dreptul lor de proprietate, Curtea constată, în conformitate cu jurisprudența sa constantă cu privire la această chestiune (a se vedea *Popov* (nr. 2) citată mai sus), că decizia autorităților naționale care anulează hotărârile definitive prin care reclamații au dobândit un bun conduce la încălcarea drepturilor lor, așa cum este garantat de articolul 1 din Protocolul nr 1.

Prin urmare, a existat de asemenea, o încălcare și a acestei dispoziții.

II. APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

15. Articolul 41 din Convenție prevede:

“Dacă Curtea declară că a avut loc încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

Prejudiciu

16. Reclamanții au solicitat Curții să rezerve cauza în temeiul articolului 41, pe motiv că, datorită specificului procedurii de lichidare, a fost imposibil pentru ei să evalueze prejudiciul material și moral.

17. Guvernul a fost de acord la rezervarea solicitată de către reclamanți.

18. Curtea constată astfel, necesar să se rezerve solicitarea ca un întreg.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE

1. *Declară* cererea admisibilă;
2. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a articolului 6 § 1 și articolul 1 din Protocolul nr.1 al Convenției;
3. *Hotărăște* că problema aplicării articolului 41, în speță nu este gata pentru decizie și, în consecință:
  - (a) *rezervă* chestiunea menționată în totalitate;
  - (b) invită Guvernul și reclamanții să prezinte, în termen de trei luni, observațiile lor scrise cu privire la această chestiune și, în special, să notifice Curtea de orice acord la care aceștia ar putea ajunge.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 13 septembrie 2011, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 al Regulamentului Curții.

Marialena Tsirli
Grefier adjunct

Ján Šikuta
Președinte

Anexa

Nr. Cererii și data introducerii	Informație privitor la reclamanții	Obiectul disputei	Decizia definitive	Decizi adoptată urmare a revizurii
1988/06 (depusă la 13 decembrie 2006)	<p>OJOG Ludmila (născută la 14 Decembrie 1959)</p> <p>ROIBU Valeria (născută la 3 August 1942)</p> <p>ROIBU Mihail (născut la 4 Martie 1942)</p> <p>ROIBU Dragos (născut la 31 August 1968)</p> <p>OJOG Igor (născut la 6 Iunie 1981)</p> <p>Toți reclamanții sunt cetățeni ai Republicii Moldova și rezidenți în Chișinău.</p>	<p>Reclamanții sunt acționari într-o societate pe acțiuni. Ei au inițiat o procedură prin care doresc lichidarea și distribuirea activelor sale în rândul acționarilor.</p>	<p>Decizia definitivă din 6 februarie 2003 a Curții de Apel Chișinău a admis acțiunea reclamanților și a dispus lichidarea societății în litigiu.</p> <p>Decizia definitivă din 3 martie 2004 a Curții Supreme de Justiție a dispus distribuirea activelor societății.</p>	<p>După patru încercări nereușite de a redeschide procedura, Curtea Supremă de Justiție a admis, la 20 iulie 2005, cererea de revizuire inițiată de către terțe părți, a dispus anularea hotărârilor judecătorești definitive din 6 februarie 2003 și 3 martie 2004 și o reexaminare a cazului.</p> <p>În cadrul procedurii redeschise, pretențiile reclamanților au fost respinse ca nefondate de către Curtea de Apel Economică la 14 iulie 2006. Această hotărâre a fost confirmată prin decizia definitivă a Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2007.</p>